

Nr. 4 1972 Pris kr 2,-
Hefteserie utgitt av SUF(m-l)

RØD UNGDOM

**HVORFOR
VÆPNA**

REVOLUSJON ?

ET OPPRØR SLÅS NED

Dette heftet er laget av en gruppe SUF(m-l)-medlemmer på oppdrag av Sentralkomiteen. Hftet har til oppgave å danne utgangspunkt for *studier og diskusjon* om noen viktige spørsmål i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Heftene er ikke gått igjennom og godkjent av Sentralkomiteen i detalj. Er det saker du mener er uriktige eller kan gjøres bedre, så send kritikk til SUF(m-l), Boks 33 – Tåsen, Oslo 8.

I 1968 oppnådde arbeiderne og studentene i Paris kampfelleskap etter at de ofte hadde slåss hver for seg. Det ble opprør mot undertrykkelsen, hundretusener gikk gjennom gatene, bygde barrikader og kjempet mot det franske demonstrasjonspolitiet CRS. I mai-dagene 1968 pågikk dette, og det spredte seg over hele Frankrike. Som en befrielse kom meldingene fra Paris, arm i arm gikk arbeidere og studenter til storm mot statsmakten og kapitalistene.

Nantes, heter en industriby 30 mil sørvest for Paris. Også her deltok folket i opprøret, og her oppnådde de resultater som teller også i dag.

Det ble laget et slags fritt område i Nantes. Folket sjøl overtok styringen av skoler og sykehus. De tidligere storforretningsmennene og grossistene ble avløst av utvalg som forhandlet med bøndene i distriktet om kjøp av mat direkte. På den måten ble prisene lavere for byfylket og bøndene fikk bedre betalt for varene sine. Blodsugerne var borte. Folket i Nantes fikk sjøltillit. De som i alle år hadde vært stilt utenfor styre og stell fikk nå bevist at de kunne styre, og at de styrte godt. I mange dager rådde proletariatets demokratiske diktatur i Nantes. Men det var ingen revolusjon i Frankrike, statsmakta var ikke knust og en dag samla de Gaulle store troppestyrker rundt Paris. Reaksjonsbølgen¹ satte inn og spiren som var sådd i Nantes ble knust av militærstøvlene som trampet fram.

Måtte det gå slik . . . ?

Det er rettferdig for undertrykte folk å gjøre opprør. Men en kommer ikke langt med en rettferdig sak, hvis en ikke har kraft til å gjennomføre den.

Hvorfor

væpna

revolusjon ?

Fra Pariserkommunen. Første gangen folket i Paris reiste seg og tok makten fra Kapitalistene. Opprøret ble slått ned. Og siden den gang har det franske folket gjort opprør mange ganger, sist i 1968. Vil det alltid bli slått ned? Eller vil det en gang slå seg fri og vinne en endelig seier over monopolkapitalen?

STATEN ER ET UNDERTRYKKINGSREDSKAP

Undertrykking skaper motstand. Før klassene oppsto, var det ikke noe statsapparat, ikke noe voldsapparat.² Men da noen begynte å leve av andres arbeid, da det oppsto en herskende overklasse og en undertrykt underklasse, ble staten skapt. I førstningen hadde staten bare i oppgave å tjene til at herskerne beholdt makten. Det var en hær, og det var skatteinnkrevere for å lønne denne hæren.

Seinere er produksjonen blitt mer komplisert. I dag må en kunne lese og skrive, hvis en skal være brukbar arbeidskraft. Ja, i mange jobber må en kunne språk, teknikk, osv. Staten har fått i

oppgave å utdanne folkét, slik at det blir brukbar arbeidskraft. Staten har også fått oppgaven å bygge veier, jernbaner, flyplasser og kai-anlegg. Alt dette for at produksjonen skal gå. Et helsevesen som sørger for at verdifull arbeidskraft ikke blir ødelagt, ligger også under staten.

Alt dette har utviklet staten, men det har ikke endret det grunnleggende: **STATEN ER ET REDSKAP FOR DE HERSKENDE, OG GRUNNLAGET FOR HERSKERNES MAKT ER FORTSATT VOLDSMAKTA — MILITÆR-APPARATET.** Historien er full til randen av eksempler på hvordan staten i »krisesituasjoner», det vil si når folk har gjort opprør, har stått fram i sin egentlige drakt: Et voldsapparat som skal sikre

kapitalistene makta. Frankrike 1968 er ett eksempel, og vi har i seinere år sett det i Nord-Irland, Afrika, Sør-Amerika og i USA. Så snart opprøret begynner å ulme, er voldsapparatet på plass.

MILITÆRAPPARATETS ROLLE

Men er det ikke for å forsvare landet mot andre land at militærvesenet er bygget opp?

Jo, det skal det også. Hvis kapitalistene i to land får så motstridende interesser at de er villige til å krige for sine interesser, blir folket stilt opp som kanonføde. Vi kan nevne mange eksempler på det f.eks. 1. og 2. verdenskrig.

Men ser vi på det som har skjedd i Europa de siste 25 år, finner vi raskt at hvert eneste år går styrker til kamp mot folket. I Tyrkia, Hellas, Italia, Spania, Portugal, Tsjekkoslovakia, Frankrike og England blir hæren brukt til å slå ned og drepe folk som protesterer mot undertrykkelsen. I de fleste land har kapitalistene satt militærvesenet inn mot folket.

DET ER RETTFERDIG Å GJØRE OPPRØR

Det er rettferdig å gjøre opprør – men det er dumt å gjøre opprør forgjeves. Hva må vi så ta hensyn til hvis vi skal ha håp om å vinne? Mao Tsetung sier: «Lage vansker, lide nederlag, lage vansker igjen og lide nederlag igjen . . . helt fram til undergangen, – det er den logikk imperialistene og de reaksjonære verden over følger når de tar seg av folkets sak, og de vil aldri svikte denne logikken. Når vi sier at »imperialismen er glupsk», mener vi at dens natur aldri vil forandre seg, at imperialistene aldri vil legge ned slakterkniven, at de aldri vil bli Buddhaer – og at dette vil vare helt fram til deres undergang.

Kjempe, lide nederlag, kjempe igjen og lide nederlag igjen, kjempe på nytt . . . helt til det har vunnet seier, det er folkets logikk, og de vil aldri svikte denne logikken. Det er en annen lov som marxismen har påvist. Det russiske folks revolusjon fulgte denne loven, og det samme gjelder det kinesiske folks revolusjon.» («En må kvitte seg med illusjonene og forberede seg på kamp» – 14. august 1949)

Hva har ikke folket prøvet gjennom alle år?

Og for hvert nederlag og for hver seier har vi vært en erfaring rikere.

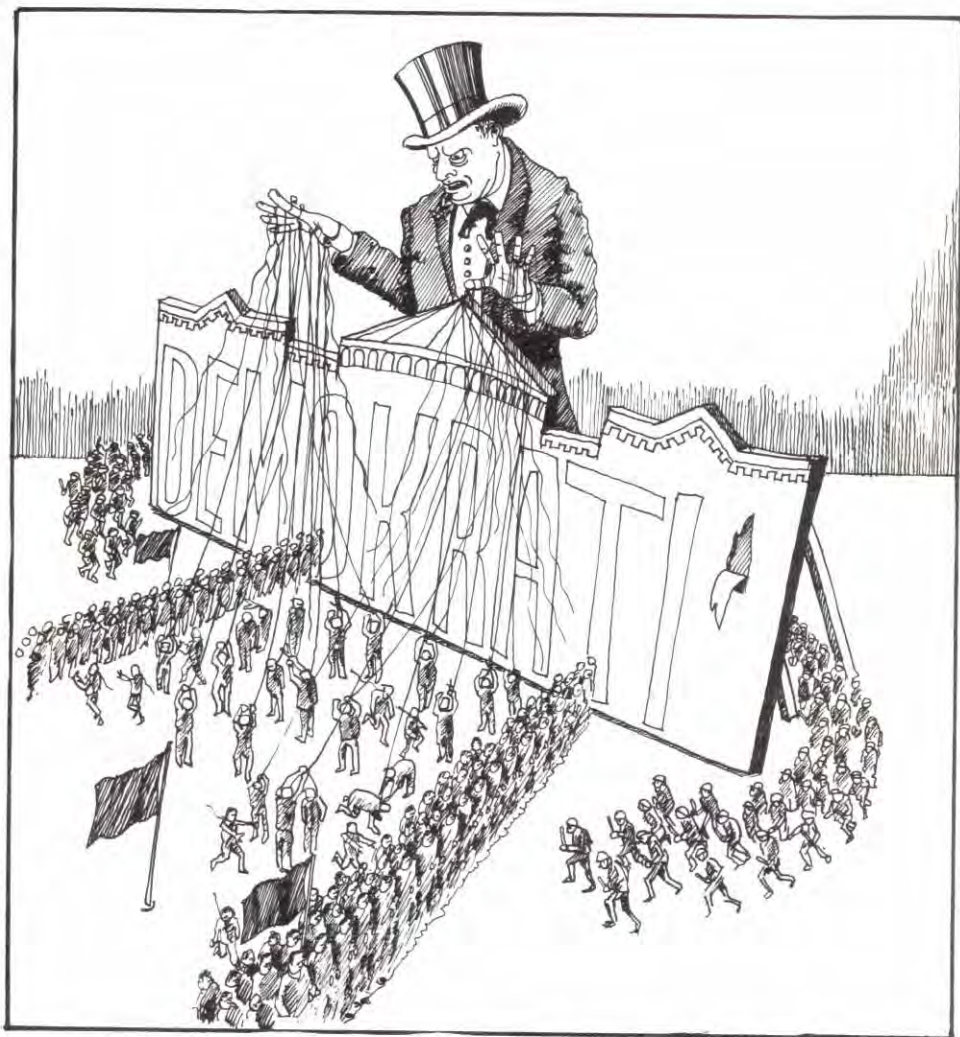
DET KOMMUNISTISKE PARTIET MÅ SKAPES!

Hva kan vi lære av Frankrike 1968? Jo, at vi må ha et parti som har styrke og erfaring nok til å kunne lede og samordne folkets kamp. Vi lærer også mye av det stor kampfellesskapet. Folket må ha store, sterke enhetsfronter⁴ der folkets styrke blir organisert. Og så må vi ha en hær! For dagens herskere vil ikke gi fra seg makta frivillig, de hører ikke på våre gode argumenter om at vi er flertallet osv. «Makta kommer ut av geværløpet», sier Mao, og det er en viktig erfaring. Bare hvis folkehæren er sterkere enn kapitalisthæren, kan vi vinne.

KAN VI FÅ SOSIALISME VED VALG?

Men er det ikke mulig å stille til valg og få flertallet av folket til å støtte seg? Hva hvis MLG fikk flertall ved et valg?

Historien har mange eksempler på at kommunistpartier har gjort det godt i parlamentsvalg. F.eks. skjedde det i Frankrike etter krigen. Det franske kommunistpartiet samlet enormt med

Hva vil skje hvis MLG får flertall på stortinget? Vi tror fasaden ville falle sammen.

stemmer, men det ble vedtatt valglover som gjorde at de fikk færre folk i parlamentet etterhver som de fikk flere og flere stemmer.

Dette kan vi godt tenke oss i Norge også.

Men hvis nå MLG skulle få flertall på Stortinget, etter et godt valg, ville ikke da sosialismen være sikret?

Nei, først når MLGs stortingsflertall begynte å ta makta fra herskerne, når direktørene ble feid bort, først når folket fikk styringen over *alt* i landet, kan vi si at sosialismen begynner.

Hva ville skje i mellomtiden?

Alt en kan si om dette er spekulasjoner, men vi har mange eksempler fra etterkrigstiden på hva som har skjedd i andre

land, når herskerne følte seg truet.

Hva skjedde i Frankrike 68? Jo, hæren slo ring om Paris, opprøret ble trampet ned. Hva skjedde i Hellas 67? Jo, de ørsmå framskrittene ble feid vekk av NATO-offiserer. Hva skjedde i Tsjekkoslovakia 68? Jo, en sovjetisk hær slo ned et opprør de ikke var tjent med. Hva skjer i Vietnam? Et folk blir bombet sonder og sammen, fordi de vil ha et fritt land som de rår i sjøl.

ER NORSKE KAPITALISTER SNILLE?

Kapitalistene i Norge ville sjølsagt ikke tillate at vi tok fra dem deres makt og rikdom. De ville sette alt inn på å hindre det og de ville ha meget gode kort på hånden. Sjøl om vi gjerne kan leke at de norske kapitalistene er snillere enn sine utenlandske venner, så viser eksemplene fra Vietnam, Hellas Tyrkia, Tsjekkoslovakia, Kambodsja osv. at verdens imperialister med USA og Sovjet-imperialistene i spissen langt fra er snille. Når deres interesser er i fare, så innfører de gjerne de verste diktaturer (Hellas, Tyrkia) eller de fører de blodigste kriger (Vietnam, Kambodsja). Vi har ingen tro på at de norske kapitalistene er bedre enn sine utenlandske venner, det skal vi komme tilbake til seinere i heftet, og vi er overbevist om at de utenlandske imperialistene ikke vil nøle et sekund med å angripe Norge hvis deres interesser var truet.

De som ville gå i spissen for å slå ned det norske folket er sikkert (hyggelige familiefedre, som hele vennekretsen syns godt om. Å undervurdere fienden, ved å tro at de norske monopolkapitalistene^s er så snille at de ville gi fra seg makt og penger, ville være å be om nederlag. De fleste er snille i sine trygge miljøer, men når kampen om makta har begynt, har

bt
nato confidential e-150 exercise
good heart
1 intet aa melde
2 int (c1), suf og fnl grupper agiterte for streik flere steder særlig i trondhjem og namsos for oeyeblikket uro i havneomr og sit-downstreiker ved bedrifter i trondhjem særlig utsatt er trondheim mæk verksted, marienborg jv-verksted marienborg, rth niht. agitasjon muligens aarsak til svakt oppmoete ved hngr i/r 12. hvavsn 124 melder sjikane, ukvemsord, sneballkasting mot hv-posten. nsb melder svikt i oppmoete blant tog-personalet.
3 politiet i aalesund har arrestert en del personer mistenkt for sabotasje. uvanlig interesse for depoter i aalesund. i moide mislykket forsøk paa sprengning av ferjeleie. mange arrestasjoner
exercise exercise exercise
noa
bt

Avskrift av det hemmelige dokumentet

herskerne i alle tider kjempet med alle midler.

HÆREN FORBEREDER SEG PÅ Å SLÅ NED OPPRØR

At det norske militærapparatet i beste fall er en ulv i færekjør, fikk vi klar beskjed om i 1971, da det ble arrangert en øvelse i NATO-regi, «Good Heart». Øvelsen gikk ut på at SUF(m-1) og FNL-grupper hadde fått igang uro, at arbeiderne og heimevernfolk støttet opprøret. Et telegram gikk til NATO-hovedkvarteret, mens norske tropper prøvde å slå ned «uroen». Det er ganske klart at NATO tar sin oppgave alvorlig, vi må derfor også ta NATOs planer alvorlig. Kuppet i Hellas ble gjennomført etter en hemmelig plan, «Promethevs», som NATO hadde lagt opp. Avisene har vist at liknende planer også eksisterer for de andre landene i NATO, og påstandene har

aldri blitt tilbakebevist!

Den norske historia er også godt spekket med eksempler på at politi og militære har blitt satt inn av herskerklassen for å slå ned arbeidere som kjemper for bedre arbeidsvilkår. I de »harde tredveåra» var dette en årviss foreteelse, det skjedde på Menstad ved Skien, på Ringerike og i Nordland. Overalt der arbeidene truet kapitalistene alvorlig, ble tropper og politi satt inn.

OGSÅ POLITIET TRENES OPP

Også i dag trenes politiet på å spre demonstranter og slå ned »uro». Den tidligere landslagsjefen i fotball, Øyvind Johannesen, »King Kong», kunne i sine dagboksnotater til Arbeiderbladet fortelle hvordan reservepolitiet hadde øvelse i å slå ned streikende og demonstrerende. Vi kan også merke oss at det norske politiet nå henter fram langkoller, hjelmer med

gevir og gjennomsiktede skjold. Under demonstrasjonene mot »Green Berets», filmen som forherliger folkemordet i Vietnam, spredde det norske politi tåregass mot demonstranter og tilskuere.

KAPITALISTENE

LAGER SINE PRIVATE HÆRER

Den tyske journalisten Gunter Walraff klarte å avsløre at mange av de store bedriftene i Tyskland har væpna bedriftskorps. Og ingen ville vel påstå at det er russerne disse korpsene skal bekjempe. Seinest i 1972 ble en arbeider skutt ned utenfor porten på Renault-verkene i Paris, da han delte ut løpesedler mot rasediskrimineringen på bedriften. Det er funnet våpenlagre på flere store fabrikker i Sverige, blant annet på Nordbotten Jämverk.

Disse eksemplene er trukket fram for at vi skal kunne se at fienden er vel

Arbeideren som ble skutt ned utenfor bedriftsporten til Renault-verkene i Paris.

forberedt. Og fienden forbereder seg med våpen.

HVORFOR LAGER DE LISTER OVER RADIKALE?

Avisa **KLASSEKAMPEN** har flere ganger avslørt at folk fra sikkerhetspolitiet har tatt bilder av alle som har gått i demonstrasjonstog mot USAs krig i Vietnam eller mot norsk EEC-medlemskap. Mange folk har også i årenes løp avslørt at det drives mye telefon-avlytting av radikale folk. Vi kommunister er sjølsagt mest utsatt, men også mange andre radikale mennesker er i søkelyset. Det blir sagt at det blir gjort fordi vi er en fare for landets sikkerhet. Hva slags fare? Vi kommunister ville være de første til å forsvare landet hvis Sovjet-lederne eller USA-imperialistene skulle våge å legge en hand på det. Nei, de som hersker i dag vet at det norske folket før eller seinere vil gjøre slutt på all urettferdighet og undertrykking og gjøre opprør. De forbereder seg på å slå det ned, og de registrerer alle som de tenker kan stille seg i spissen.

KOMMER VI NOEN VEI MED PASIFISME?

De fleste har en sunn motvilje mot kapitalistenes kriger og voldsbruk. En del har gått til det skrittet å erklære seg for pasifister, det vil si at de ikke vil bruke fysisk vold mot noen, eller for å forsvare noe. De mener at det gir like gode, ja bedre resultater å slåss med »ikke vold». Med det mener de sit-down-aksjoner, streiker, sultestreiker og boikotter.

Mange av disse våpnene er viktige for folkets kamp. Men det er galt at disse metodene vil avskaffe kapitalismen, – det går ikke å sulte mot bomber og kanoner.

Hadde det hjulpet vietnameserne noe?

Det er den væpna kampen som til sjuende og sist vil gjøre Vietnam fritt.

Hadde det hjulpet det kinesiske folket – sultedøden var jo et av de ondene de bekjempet.

Skal vi bekjempe et voldsapparat, må vi også anvende vold. Det er det eneste vi kan forsvare oss med, for å hindre blodbad. Vi kjenner My-Lai-saken. Amerikanske soldater meide ned en hel landsbybefolkning. Hadde ikke sivilbefolkningen der hatt større sjanse hvis de hadde våpen?

Vi husker hvordan tsjekkiske ungdommer stilte seg foran tanks og forsøkte å snakke med de sovjetiske invasjonssoldatene. Motstanden klarte ikke engang å forstyrre den nøye planlagte innmarsjen.

Vi ser hvordan israelske og jordanske fly og soldater bekjemper det palestinske folket. Folket har ikke noe annet svar en folkekrig, om det vil seire.

Historien forteller oss mye om dette. Gandhi var den første statsministeren i India. Det ble sagt at han frigjorde India fra England ved hjelp at sultestreiker og andre aksjoner. Blant annet dro han til det engelske parlamentet i sin nasjonaldrakt med ei geit i bånd. Var det denne mannens ene-show som rev India løs fra England, eller var det de stadig blodige opprørene som folket satte igang? Og er det indiske folket fritt i dag?

Se på Sør-Afrika. De svarte der lever i den verste nød. Den hvite overklassen holder seg oppe ved å knuse enhver liten gnist til opprør. Luthuli het en negerleder som fikk Nobels fredspris for noen år siden. Han var pasifist og trodde at de svarte kunne kjempe seg fram til likeverdige forhold ved ikke-vold. Se på Sør-Afrika i dag. Han tok grundig feil. Bare gjennom kamp med våpen i hånd

kan den afrikanske underklassen sikre sine interesser. Dette forsto også Luthuli før han døde.

OGSÅ KAPITALISTENE SPRER PASIFISME

Ja, vi kan kjempe uten vold, men vi kan ikke vinne makten uten vold. For det er

Tsjekkkiske ungdommer stiller seg foran en tanks og forsøker å snakke den russiske okkupasjons hæren til fornuft. Hva har de oppnådd?

nettopp fiendens maktapparat vi må beseire, og dette maktapparatet hviler på vold. En parole alle herskere har brukt er at »ingen har rett til å ta liv». Det har vært gitt religiøse og »menneskelige» grunner til det. De samme som har stått i spissen for dette, har også vært de første til å utbasunere⁶ »hellige kriger». Hitlers soldater bar et merke med »Gud med oss» i beltet. En ledende katolsk biskop i USA, kardinal Spellmann kalte de amerikanske soldatene i Vietnam »Jesu soldater». (Kill a commie for Christ)

Enden på det er at kapitalismen hele tiden dreper. Det har ikke vært slike massenedslaktinger i noe tidligere samfunnssystem som under kapitalismen. Store deler av all forskning og vitenskap er konsentrert rundt våpenproduksjon. Alt gjøres for at kapitalistene skal kunne trygge makta si. Har vi rett til å la dette fortsette? Er det ikke vår menneskelige plikt å knuse dette krigerske samfunnssystemet?

Skal vi komme fram til en verden uten vold og undertrykking, må vi slå ned de som nå hersker ved hjelp av vold.

MÅ REVOLUSJONEN VÆRE BLODIG?

Nei, det må den ikke. Men det er mange faktorer som bestemmer hvordan en revolusjon vil se ut. For det første er det ikke noen eksempler som viser at folket har tatt volden i bruk først. Vold er noe herskerne har tatt i bruk for å sikre privilegiene sine. Derfor er det også de som bestemmer om revolusjonen blir blodig.

Men hvis folket er sterkt væpna, hvis kapitalistene innser at de ikke har en sjanse eller hvis folket står så sterkt at de seirer etter kort kamp, vil revolusjonen bli mindre blodig. Desto mer forberedt vi er på væpna revolusjon, desto mindre blodig

blir den. Derfor er det en forvrengning av borgerne når de sier at vi er for en blodig revolusjon. Vi er mot at unødvendige lidelser skal ramme folket, derfor mener vi det er viktig å innstille alle på at det er med geværene vi avgjør det. Derfor må vi også bekjempe den farlige praten om at revolusjonen kan foregå uten våpen og en folkehær. De folkene som sier dette, er faktisk talsmenn for blodig revolusjon.

HVA SKJEDDE I RUSSLAND 1917?

Intet er mer hyklersk enn borgerskapets forsikringer om at de er mot all vold. Intet er mer hyklersk enn deres angrep på de store revolusjonære lederne for å være voldsmennesker, mordere, osv.

La oss se på revolusjonen i Russland. I århundrer hadde den russiske overklassen holdt det russiske folket nede ved å bruke en barbarisk undertrykking. Bare noen år før revolusjonen i 1917 skjøt soldatene til tsaren inn i en demonstrerende folkemengde som ble ledet av prester og som kom med et bøneskrift til tsaren selv. Hvor mange menneskeliv hadde ikke de russiske lederne på samvittigheten? Millioner hadde de latt bukke under for sult og kulde, det gjorde dem ingen ting bare de selv kunne leve langt fra folkets lidelser i et liv av overflod og luksus.

De som våget å protestere ble drept eller sendt til Sibir. Mang av dem døde i fangeleirene der. Folket orket ikke dette åket lenger. Under ledelse av det kommunistiske partiet gjorde det revolusjon. Bare noen dager tok det før nesten hele Russland var frigjort. Øyenvitner fra vesten kan fortelle at nesten ingen ble drept i løpet av denne revolusjonen.

IMPERIALISTENE VAR VOLDSMENNENE!

Hva skjedde så? Kunne den russiske overklassen avfinne seg med at folket nå

hadde makta? Nei! De ba om hjelp i utlandet og hjelp fikk de. De engelske, tyske, franske, italienske og amerikanske kapitalistene som hadde investert penger i Russland for å tjene på folkets utarming, hadde heller ikke lyst til å la dette byttet gå fra seg. Det ble utrustet mange hærer som angrep den nye sovjetstaten fra alle kanter. Først etter flere års krig mot disse utenlandske hærene klarte folket å sikre den seiren de hadde vunnet i 1917.

Hvem var det som var voldsmennene og som drepte mennesker? Var det Lenin og de russiske kommunistene som gikk i spissen for å få slutt på all sult og nød, eller var det den russiske overklassen og de utenlandske imperialistene som ikke skydde noen midler for å sikre sine fortjenester, og som etterlot landet i rykende ruiner?

ER IKKE REVOLUSJON BARE MULIG I AFRIKA OG ASIA?

Det er mange som sier: »Hvis det er sant det dere sier at en revolusjon må bli voldelig, at det vil flyte blod, hvorfor går dere da så hardt inn for den? Har vi det egentlig så ille her i Norge? Revolusjon er nødvendig her, den kan være mere egna i Afrika og Asia hvor folket lever i nød og savn.»

For det første så mener vi at alle som prøver å se på det norske samfunnet med litt andre øyne enn de som herskerne ønsker at vi skal se med, vil se all urettferdigheten og nøden. Folk som sliter hele sitt liv og ødelegger sin helse. Alt de får igjen for det er fattigdommen på et gamlehjem. Andre gjør aldri et ærlig arbeid mens de likevel velter seg i luksus. Milelange køer til sjukehus, osv.

Det er klart for enhver at til tross for dette så har de eldre det stort sett bedre enn eldre i slummen i Hong Kong eller

Manila, og det er flere leger til og med i Finmark enn det er i Sudan og Somalia. Det er likevel ikke dette som avgjør om folket går til opprør. I -68 gikk folket i Frankrike til opprør, mens massene i Sør-Afrika stort sett holder seg i ro. Likevel er forholda bedre for franske enn for afrikanske arbeidere. Det er et faktum at den mest elendige nød ofte ikke fremmer, men tvert om hindrer folket fra å gjøre opprør, de synker ned i sløvhet. Et opprør kan komme som resultat av mange ting, men felles for dem alle er at folket ønsker en forandring og er villige til å slåss for den, og at overklassen ikke har muligheter til å gi etter for folkets ønsker.

Lenin sier: »Den sosialistiske revolusjonen kan flamme opp, ikke bare som følge av en storstreik eller gatedemonstrasjon, hungeroppstand, militært opprør eller oppstand i en koloni, men også som følge av enhver politisk krise a la Dreyfus-saken eller hendingene i Zabern eller i forbindelse med en folkeavstemning i spørsmål om en undertrykt nasjons løsrivelse, osv.»

OPPRØRET KOMMER OM VI VIL DET ELLER EI

Revolusjonen er ikke noe vi presser fram av egen lyst. Revolusjonen vil tvinge seg fram. Jo lenger utviklingen kommer her i Vest-Europa, jo vanskeligere får kapitalistene det med å styre. Det blir verre og verre for dem å holde utviklinga i gang, og de er nødt til å velte byrdene over på arbeiderne og resten av det arbeidende folket i mye større grad. Karl Marx kunne slå fast dette for omlag 100 år siden. Utviklingen siden den tid har bekrefta hva Marx sa. Erkjenner vi at det norske folket før eller seinere ikke finner

seg i å bli undertrykt lenger, men gjør opprør, så er det viktig å legge opp sitt arbeid for å gjøre denne kampen vellykka, få opprøret til å føre til kapitalismens undergang, og få opprøret til å skje så raskt og smertefritt som overhodet mulig. Det er vår overbevisning at bare ved at vi i

god tid forbereder oss sjøl og hele det arbeidende folket på at kampen må bli væpna, kan opprøret bli kronet med seier. Alt snakk om voldsromantikk og uansvarlighet viser seg bare å være ord fra borgerskapet for å forvirre folk og isolere de revolusjonære.

Kan en revolusjon vinne i Norge? Hva kan monopolkapitalen stille opp mot et samlet folk?

KAN EN REVOLUSJON VINNE I NORGE?

Det finnes dem som egentlig mener at en revolusjon er bra og rettferdig, men som er redde for at folkets fiender er så sterke at en revolusjon aldri kan bli gjennomført. »Fienden har hæren og politiet, de har moderne våpen og ubegrenset med penger», sier de, »det er liksom godt å avfinne seg med at slik vil det alltid bli og arbeide for at folk skal få det best mulig i dette samfunnet.»

Vi er enige med dem i at vi må arbeide for at folk skal få det best mulig i dette samfunnet. Det har aldri vært vår linje å gå inn for at folk skal få det verre for at de liksom skulle bli mere revolusjonære da. En del aviser skrev rett før folkeavstemninga om EEC at SUF(m-l) var mot EEC fordi de hadde funnet ut at folk ville få det bedre i EEC.

Vi skulle da liksom ville holde Norge utafør fordi folk ville få det verre og bli mere revolusjonære. Alle som kjenner til vår politikk vet at dette bare er noe sprøyt. For det første så er det vår overbevisning at norsk EEC-medlemskap vil øke folkets plager. For det andre er det slik at vi er mot alt som gjør forholda verre for folk. Tjen Folket-innstillinga er den som preger oss. Det er også derfor at vi ønsker en revolusjon fordi vi ser revolusjonen som den eneste utveien for at folket skal sikres en trygg og lykkelig tilværelse. Hvordan tror folk som skriver slikt sludder at vi kan få oppslutning om vår linje hvis vi stadig går inn for ting som er ille for folk?

Det norske folket vil etter hvert bli mer og mer klar over at det bare er gjennom væpna revolusjon at det kan trygge sin framtid. Når store deler av folket griper denne tanken og er villige til

å slåss for den, så er det ingenting som kan holde det tilbake.

»JEG ER FOR VÆPNA REVOLUSJON, MEN JEG TROR DET BLIR VANSKELIG Å FÅ ANDRE TIL Å SKJØNNE DET»

Det har aldri vært drevet skikkelig propaganda for væpna revolusjon blant det norske folket. I historiebookene blir folkenes nederlag forklart med at kampen ikke var rettferdig »det var bare rebeller», osv. Hverken Arbeiderpartiet eller NKP har drevet skikkelig propaganda og forberedt folket på denne viktige realiteten. Og da er det vel ikke rart at folk ikke øyeblikkelig innser nødvendigheten av væpna revolusjon.

HVEM ER REVOLUSJONÆR?

»Revolusjon er hovedtendensen i verden i dag», sa Mao i 1970. Denne oppsummeringen bygger blant annet på at folk over alt har klart å reise kampfanen. Vi ser det i Vietnam, på Filipinene, i Sør-Amerika, Afrika, i USA og Europa. Kampen mot EEC er en av de største folkereisningene vi har hatt i Norge i moderne historie.

Folk har begynt å reise kamp mot kapitalistenes utplyndring av ressursene, mot den uhemmede kortsynte rovdriften som skjer. Og spørsmålet om hvem som skal styre utviklinga stilles av langt flere, revolusjonen er blitt mer konkret for oss.

Mange sier de er revolusjonære, og mange er revolusjonære. Men det er også mange som sier at de vil lede den revolusjonære kampen som ikke vil ta standpunkt til, eller direkte kjemper mot, væpna revolusjon. Både SF, NKP og enkelte populist⁷ snakker om at folket må ta makta, men ingen tør si hvordan! Disse er ikke revolusjonære — de leker med ilden. Det er uansvarlig å snakke om

*Norge
Palestina
Mozambique
Nord-Irland*

Vietnam

Mao: revolusjon er hovedtendensen i verden i dag

Det er uansvarlig å snakke om at folket må ta makta uten å forberede det på virkeligheten – revolusjonen.

»Vi mener at arbeiderne skal ha den fulle og hele styringsrett over bedriftene. Det mener jeg kan gjennomføres selv om man ikke endrer den formelle eiendomsretten».
(Finn Gustavsen, Dagbladet 3/9-71)

revolusjon uten å forberede folket på virkeligheten, på å seire.

ER VI FOR TERRORISME?

Nei, vi tar avstand fra terroristiske grupper som i den siste tida har operert f.eks. i Tyskland. En væpna revolusjon er massenes verk. Enhver liten gruppe som prøver å gå til væpna kamp uten at store grupper av folket aktivt deltar, er eventyrere. Slike eventyrere skader folkets sak. De gir de reaksjonære påskudd til å gjennomføre husundersøkelser hos virkelige revolusjonære, til å drive telefonavlytting, osv. Vårt arbeid må i dag bestå i tålmodig og seigt å slåss for folkets interesser både når det gjelder kamp mot USAs krig i Vietnam, og for å få vekk avgifter på matvarene. Samtidig må vi hele tida skånselløst avsløre hva kapitalismen er, undertrykking og terror, og forberede folk på at kampen vil bli væpna.

VÅR OPPGAVE NÅ ER IKKE BEVÆPNING, MEN POLITISK SKOLERING

Hva er viktigst av å bygge opp et parti, en folkefront eller en folkehær?

Alle disse sakene er hjørnesteiner i revolusjonen og vi kan ikke utelukke noen av dem. Men det er ganske klart at i dag må vi bygge opp partiet, ungdomsforbundet og folkefronten. Et kommunistisk parti skal ha kamperfaring, det må ha en solid organisasjon og det må opparbeide seg tillit hos folket. Hva ville være det praktiske utbyttet av å bygge opp en folkehær i dag? Jo, at det ville bli en sekterisk skytterbande, det ville ikke bli en *folke*-hær. Dessuten ville det gi makthaverne et påskudd til å utrydde hele bevegelsen.

Takten i dag må altså være:

Bygg partiet og ungdomsforbundet.

Styrk folkets kampfronter.

Folkehæren kan vi bygge når det blir en politisk mulig parole for folket.

Det betyr ikke at vi skal la kroppen vår råtne. Det betyr heller ikke at vi skal søke å unngå militær trening. Det er viktig med fysisk fostring, og det er viktig med militær innsikt. Men politikken skal styre våpnene, partibygging er hovedoppgaven i dag.

Disse forklaringene er ikke vitenskapelig riktige, de gir bare ideer om hva som menes med begrepene.

1. reaksjonen – forsøker å stoppe framgangen for folkets sak.
2. Voldsapparat – Statens voldsapparat er politiet, militærvesenet, og rettsvesenet. Skolens voldsapparat er parader, gjensitting, vakta som passer på at du ikke går ut i friminuttene osv.
3. imperialisme – den høyest utvikla formen for kapitalisme som kjenneteges ved at monopolkapitalistene sender deler av profitten til andre land (særlig med billigere arbeidskraft), videre at de tiltvinger seg kontroll over andre lands råvarer samt sikrer seg kontroll over større områder for å få solgt varene sine. For å tvinge gjennom en slik politikk brukes gjerne militærmakt fra imperialistenes side.
4. enhetsfront – en front sammensatt av forskjellige organisasjoner og enkeltpersoner som arbeider for bestemte begrensede politiske oppgaver.
5. monopolkapitalister – kapitalister som kontrollerer de største bankene og bedriftene, og som gjennom det hersker over de viktigste delene av landets økonomi.
6. utbasunere – rope ut – fortelle all verden.
7. populisme – flere politiske retninger som bl. a. legger vekt på å slåss mot forurensning og ressursødelegging, men som ikke har klart for seg at det er monopolkapitlen som må bekjempes for at vi skal kunne hindre ødelegging av naturessursene.

Hvis du vil lese mer om revolusjonen anbefaler vi:

Lenin: Staten og Revolusjonen

Lenin: Radikalismen

Mao Tsetung: Skrifter i utvalg

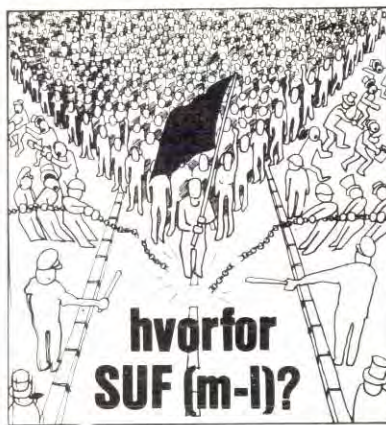
Ostrovskij: Hvordan stålet blir herdet.

Per Sivle: Streik.

INNHOLDSFORTEGNELSE:

Et opprør slås ned	3
Staten er et undertrykkingsredskap	4
Militærapparatets rolle	5
Det er rettferdig å gjøre opprør	5
Det kommunistiske partiet må skapes	5
Kan vi få sosialisme ved valg?	5
Er norske kapitalister snille?	7
Hæren forbereder seg på å slå ned opprør	7
Også politiet trenes opp	8
Kapitalistene lager sine private hærer	8
Hvorfor lager de lister over radikale?	9
Kommer vi noen vei med pasifisme?	9
Også kapitalistene sprer pasifisme	10
Må revolusjonen være blodig?	11
Hva skjedde i Russland 1917?	11
Imperialistene var voldsmennene!	11
Er ikke revolusjon bare mulig i Afrika og Asia?	12
Opprøret kommer om vi vil eller ei	12
Kan en revolusjon vinne i Norge?	14
Jeg er for væpna revolusjon, men jeg tror det blir vanskelig å få andre til å skjønne det	14
Hvem er revolusjonær?	14
Er vi for terrorisme?	16
Vår oppgave nå er ikke bevæpning, men politisk skolering	16

KJØP OG LES HEFTENE:

DE KAN BESTILLES HOS OKTOBER, BOKS 8379, HAMMERSBORG
OSLO 1

SAMMEN MED DET HEFTET DU NÅ HAR LEST UTGJØR DE
MATERIALET TIL SUF (m-l)s NYE

GRUNNSIRKEL

ØNSKER DU Å DELTA PÅ EN SLIK SIRKEL, BØR DU HENVENDE
DEG TIL NÆRMESTE SUF(m-l)-LAG ELLER SKRIVE TIL SUF(m-l),
BOKS 33, TÅSEN, OSLO 8